

5 en 6 November 2022 . De 30^e Muiden-Pampus-Muiden.

Voor de Laura G is het zo om en nabij de 25^e keer zijn dat we ons tussen de 160 kleurrijke deelnemers begeven. De 1^e edities misten we, daar de Laura G nog toen nog niet van stapel was gelopen, 2018 werden we niet ingeloot en in 2020 gooide Covid 19 roet in het water. Door diverse lange-vakantiegangers staat de Laura G langer dan gepland op de binnenplaats op de Kanaaldijk. Maar zie, twee weken voor de MPM hebben we weer voldoende manschappen om de boot te wateren en krijgen we na enkele training rondjes door de grachten wat gevoel in de armen en benen om de mogelijk zware MPM weersomstandigheden te trotseren. Je weet maar nooit wat je te wachten staat in november. Het ziet er naar uit dat we de sloep met eigen mensen kunnen bemannen, echter bij het dicht naderen van de MPM data zijn we toch genoodzaakt twee 'roeiers van elders' te monstern. Gelukkig hoeven we niet ver te zoeken. In het verleden vonden al meerdere kruisbestuivingen plaats tussen de Laura G en de Kaatje van de Vereniging Oud Kwekelingen (Amsterdam). De laatste roeit dit jaar niet mee en meerdere Kaatje roeiers meldden zich aan.

Erik sleept op donderdag-voorafgaand- aan de sloep naar Muiden om tijdig een ligplaats te bemachtigen, want voor je 't weet wordt de haven geblindeerd door de voor logement dienende Bruine Vloot schepen. De 'Labor Vincit' zal, zoals eerdere jaren, dit weekend onze huiskamer in Muiden zijn.

5 November 1e heat. Droog met aanvankelijk een zonnetje. Wel een straf windje uit het ZZW-en. Marc en Klaas op slag, Ed, Leo, Dirk, Erik en de Kaatje roeiers Ruud en Frank op de andere doften. Bert voert en vuurt (naar later zal blijken) ons aan. Het écht leuke van de MPM is de chaos voor de start en na de finish als allerlei pluimage aan sloepen zich langs voor, achter, tussen de andere proberen te wurmen.. Heren sloepen varen alvast naar een positie achter de startlijn, terwijl dames sloepen nog moeten finishen en na de heren finish trachten de stuurmannen de sloepen de enge doorvaart van de sloepshaven binnen te persen, al schrapend langs de damessloepen, die zich weer naar buiten moeten begeven voor hun volgende start.

Voorafgaand aan de eerste start wordt door de roeiers een indrukwekkende groet gebracht aan de dit jaar overleden sloeproeiers. Alle riemen rijzen daarbij ten hemel.

Een indrukwekkende groet aan de dit jaar overleden roeiers

Op weg naar Pampus

Om halfeen laat Bert het houtje los en gaan wij er op los. 4 x kort en dan lang. Extra lang, want het windje hebben we flink in de kont. De foto laat zien hoe mooi gelijk de slag is. Met 10 minuten buiten de pieren en voortvarend gaat het voort naar Pampus. Wel weer even slikken als de Rijnmonders met de Lootsman ons voor Pampus passeren. Het went nooit. Achter Pampus mogen we van Bert de inwendige mens versterken, want na het ronden is het plezier voorbij zoals Bert ons voor houdt. Zijn woorden worden niet gelogenstraft. ZZW 4 tot 5 scherp op stuurboordboeg vergt een behoorlijke inspanning van ons roeiers. Kort roeien we in een stukje niemandsland, maar met de pieren in het zicht van Bert komt een hele vloot van snelle sloepen, waaronder een stel gigs, gestadig naderbij. Dat belooft wat op de Vecht is onze gedachte, doch soepeltjes vloeit het geheel richting de eindstreep. Altijd een feest als je onder luid gejuich van de toeschouwers en damesploegen langs de logementsschepen en steigers van de 'Koninklijke' naar de finish snelt. De 1^e heat zit erop.

Na de al eerder aangehaalde schermutselingen met de damessloepen in de havenmond vinden we een plekje en wacht ons een lekker stevig tomatensoepje van Marion. Een soepje dat ons vleugels zou geven, zal later blijken.

De 2^e heat. Langsij de Lootsman wachten we keuvelend de start af en jawel natuurlijk horen we bij het losmaken van elkaar de opmerking: 'Tot zo!' Op Ruud na, die zijn plaats op het doft afgestaan heeft aan Kaatje roeier Steven, is de ploeg dezelfde als de tijdens de 1^e heat. Met lange slagen wederom op koers naar Pampus. De Lootsman nadert en nadert. Evenwel niet zo overtuigend als eerder op de middag. 'Nee, nee nog niet drinken. Eerst de Rotterdammers afknippen voor de eerste boei', is de order. Even later mag doft na doft, eerst bakboord, dan stuurboord naar zijn flesje en/of suikerpilletje grijpen. Steven laat niet na om zijn bewondering te uiten betreffende de discipline in de boot. Feit is dat de Lootsman er niet langs komt. Nu niet en even later ook niet. Er wordt een heroïsche strijd geleverd. Ze komen bijna op gelijke hoogte als Bert ons aanspoort met de kreet; 'We gaan ze even pesten. EEN, TWEEEEEE, DRIEEEEEE. EEN, TWEEEEEE, DRIEEEE'. En ja hoor we kruipen van ze weg. Dat gebeurt zo'n twee, drie keer en dan zijn ze gebroken. De stuurman van de Lootsman vuurt wat hij kan en ook zijn bemanning laat zich horen. Later vragen ze; 'Waar haalden jullie de energie vandaan?' De soep? Oké, wij hingen aan die riemen, maar zonder het tellen en het enthousiasme van Bert was het zeker niet gelukt de Lootsman voor te blijven. We weten van geen ophouden. De cadans zit er goed in ondanks de toch redelijk zware omstandigheden. Het hele veld dat ons bij de 1e heat nog op de hielen zat, ligt nu ruim achter ons en op de Vecht doet het oplopen van enkele sloepen de vaart er goed in houden. Ruim voor de Lootsman passeren we de finish. Zo, daar kunnen we weer drie jaar op teren.

Het biertje en de Surinaamse rotirol smaakt goed en voldaan, de nodige pijntjes voor lief nemend, keren we huiswaarts.

Zondag 6 november. De 3^e heat bij Z-W 5. Ruud is weer terug op z'n plekje en Patrick, die ons al eerder versterkte op een HT, vervangt Frank. Het is een kopie van de 1^e heat met dien verstande dat de Rijnmonders ons voor de start sommeren even onze mond te houden. Ha, we zullen zien. Zoals al gezegd, het is een kopie van de 1^e heat en na het rondenvan Pampus wordt het een gevecht tegen ons zelf. We weten weer waar we thuishoren. Toch hoor je van elkeen dat hij lekker geroeid heeft. En stuurman Bert prijst ons. Net alleen na elke binnenkomst, maar ook tijdens de races. Reeds enkel jaren geen heupflesje Muider Schipperbitter als beloning. Een zak vol blikjes druivensap wordt ons na de finish toegeworpen. Ze gaan straks onaangeroerd naar de 'Vincit'. Gelukkig staat verstopt achter de schroefdrop in het sloepsneusje door IJsselmeerwater gekoeld bier. Kaatjemannen bedankt voor het completeren van de sloepscrew en jullie geweldige inzet. Het paste goed. Manon (van Steven) zei het gisteren al: 'Veel verschil zit er niet tussen jullie. De gesprekken zijn van hetzelfde niveau!'(??) Waarvan acte. Ongetwijfeld zullen er, zoals ook eerder, in de toekomst meer uitwisselingen tussen de beide sloepen plaatsvinden.

Na een afzakkertje en een lekkere Surirol aan boord van de 'Labor Vincit' en een kort bezoek aan de feesttent gaat ieder zijns weegs. De Laura G zal morgen na de sleepreis in het Oosterdijk op de trailer gaan en vandaar naar haar vertrouwde plekje op binnenplaats van de Kanaaldijk worden vervoerd.

Daar komt de meute in slagorde aan